

ஸ்ரீ

ஸ்ரீமதே ராமாதுஜாயநம: ஸ்ரீமத்வரதரூபேநம:

மயிலேத் திருமாமணி மண்டபத்தில்

ஸ்ரீமான் D. T. தாதாசாரியாவுக்கும்

மற்றும் சில வித்வான்களுக்கும்

நடந்த ஸம்பாஷணையின் விளக்கம்

★

D. T. தாதார்யசேகரம்

★

(1, 2, 3 ஆவணங்கள்)

ஸ்ரீமான் பிரேராமணி வித்வான். P. R. நாரேந்திரசாரியர்
தொகுத்தது.

கோவிந்தராஜ லக்ஷ்மி யச்சக்கூடத்தில்
அச்சிடப்பட்டது.

கிடைக்குமிடம். என். சங்கராஜய்யங்கார்
8, பிராம்மணவீடு. ஸைதாபேட்டை, சென்னை-15.

1970

விலை ரூ 1

பூர்து

ஸ்ரீமதே ராமாநுஜாயநம: அஸ்மத்குருப்யோநம:

D. T. தாதார்ய சேகரம்

வெண்பா

ஆர்வர்கள் தங்க னருளிச் செயல்களிலும்
வாய்வாக வாய்ந்த வருட்போருளை—ஏற்பாடு
முய்த்திட தம் மாரியர்க னோங்குமரு னானிக்கு
உய்த்தனமே துரு முயர்ந்து.

அடியேன் கோடைகால விடுமுறைக்கு மாலிவாப்பூரில் வசித்து வந்தேன்; அவ்விடத்தில் சென்ற வருடத்தில் புதிதாக நிருமாணிக்கப்பட்ட நிருமாமணி மண்டபத்தில் சில பெரியார் அடிக்கடி கூடிக் காலகேசுபங்கள் சாதிக்ஞைர்க ளென்று தெரிய வந்ததனால் ஒழிவுள்ளபோது அங்கே சென்று கொண்டிருந்தேன் ஸ்ரீமான். D. T. தாதாசாரியார் சுவாமிகள் அவ்விடத்திலேயே ஸ்திரவாஸமாக இருந்து வருவதால் கால கேசுபமில்லாத சமயங்களிலும் அவரோடு பேசுவதற்காக அங்கே போய்க் கொண்டிருந்தேன். என்னோடு கூட வேறு சில பேர்களும் வந்து கொண்டிருந்தார்கள். தாதாசாரியர் சுவாமிகளுக்கு எப்போதும் தெங்கலை வடகலை விஷயமாக விஷமமாகப் பேசுவதிலேயே அதிகமான ஊக்கமென்பது; தெரிய வந்தது. “நான் அந்த புத்தகத்தில் அப்படியெழுதியிருக்கிறேன். இந்த புத்தகத்தில் இப்படி வரைந்திருக்கின்றேன்” என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டிருந்தார்; தான் வடமொழியில் ஸம்பந்தாயப்ரதீப மென்று ஒருநூல் எழுதி தேவநாகரிஸிபி யில் அச்சிட்டிருப்பதாக ஒரு நாள் சில பண்டிதர்களிடத்தில் பிரஸ்தாபம் செய்தார் அதில் காஞ்சிபுரம் சுவாமிகளின் நூல்களுக்குப் பூர்த்தியான கண்டனங்கள் இருப்பதாகவும் சொல்லிக் கொண்டிருந்தார். அந்த புத்தகத்தைச் சிலர்க்கு விற்பனை செய்து கொண்டு இருந்தார்.

என்னையும் ஒரு புத்தகம் விலைக்கு வாங்கிக் கொள்ள வற்புறுத்தி வந்தார் எனக்கு வடமொழி பரிசயமிருந்தாலும் தேவநாகரிஸிபி தெரியாதாதலால் அதி லுள்ள முக்கியமான விஷயங்களை யெடுத்துச் சொல்லும்படி அவரையே கேட்டுக் கொண்டேன். அந்த புத்தகத்தை விலை கொடுத்து வாங்கிக் கொண்டால்தான் சொல்லுவர் போலிருந்தது. உடனே அதன் விலையைப் பாதகாணிக்கையாக ஸமர்ப்பித்து விட்டேன். பிறகு உற்சாகமாகச் சொல்லத் தொடங்கினார். (பாரி ஜாத புஷ்பமென்கிற ப்ரபந்தஸாரவைபவம்) என்கிற (10 வருடங்களுக்கு முன்பு அச்சிட்ட) ஒரு புத்தகத்தையும், தீதூப்பாவை வான்தவார்த்தம் என்கிற நூதன புத்தக மொன்றையும் எடுத்து வந்து கொடுத்து இரண்டரை ரூபாய் தாரு மென்றார். தந்த அவற்றையும் பெற்றுக் கொண்டேன். இந்த மூன்று புத்தகங் களைப் பற்றியும் சில நாள் வரையில் திண்ப்படியாக சம்பாஷணைகள் நடத்த வேணுமென்று ஏற்பாடுமாயிற்று. ஸ ப்ரதாய ப்ரதீபமென்கிற வடமொழிப் புத்தகத்தை யெடுத்துக் கொண்டார். அதில் பக்கம் 82 ல் 55 என்று லக்கமிட்ட பாராவை வாசித்து தானே அர்த்தம் சொன்னார்; காஞ்சிபுரம் சுவாமிகள் வட

கவியாகுக்கு தேசிகரோடு உறவு இருந்ததில்லை யென்று சபதம் செய்திருப்பதாகவும், தேசிகர்ந்தல்களில் சொல்லப்பட்டிருக்கின்ற அர்த்தங்களுக்கு விபரீதமாகவே வடகவியார்கள் பேசுகிறார்களென்று எழுதியிருப்பதாகவும், இப்படி வெகு காவமாகவே எழுதிக்கொண்டிருக்கிற அவரை (காஞ்சீபுரம் கவாயிகளை) தானும் தமரும் நூறு தடவை கண்டித்து எழுதி வெளியிட்டிருத்தும் அவர் வெட்கமில்லாமல் அதையே மேன்மேலும் அச்சடித்துப் பிரசுரம் செய்துவர, ஏனென்பது தெரியென்று நாங்கள் கேட்க, நீங்களும் நீங்கள் சொன்னதையே மேன்மேலும் அச்சிட்டு வெளியிடுங்களே, தடுப்பாரா? என்று காஞ்சீபுரம் கவாயி சொன்னதாகவும், கடைசியாக "தேசிக ஸ்ரீஸுலக்திகளிலிருந்து தென்னாசார்ய ஸம்பிரதாயார்த்தங்களை நிகழாட்டப் பார்ப்பதானது ஸ்ரீபாஷ்யத்திலிருந்து அத்வைத வித்தாந்தத்தை ஸ்தாபிக்க முயல்வதொடு ஒக்குமென்று வித்வான்கள் அறிந்து கொள்ள வேண்டியது" என்று தான் எழுதியிருப்பதாகவும் ஸம்ஸ்கிருதபங்க்திகளை வாசித்துச் சொன்னார்.

நான் காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமிகளில் நூல்களை அனேகமாகப்பார்த்திருக்கிறேன் இன்னும் அங்கிருந்தவர்களில் சில பேர்கள் என்னைவிட அதிகமாகப்பார்த்திருப்பதாகவும் சொன்னார்கள். D. T. கவாயிகள் பிரஸ்தாபித்த விஷயத்தைப்பற்றிப் பூர்த்தியாகத் தெரிந்து கொள்ள வேண்டுமென்றே ஆசை எனக்கு மட்டுமல்லாமல் கூட இருந்தவர்களுக்கு முண்டாயிற்று. அதனால் சிவநாதர்வரை தினப்படியாகவே இது பற்றின ஸம்பாஷனை நடத்து கொண்டிருந்தது அது உலகுக்குத் தெரிந்திருப்பது நலமென்று தோன்றி இது வெளியிடலானது.

நடந்த ஸம்பாஷனை அப்படியே எழுதப்படுகிறது

(நங்கள் கேட்டது.) இப்போது நாங்கள் வாசித்துக் காட்டினவிடத்தில் காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமி தவறுதலாக எழுதியிருந்த விஷயத்தையும், அதற்குத் தாங்கள் எழுதியுள்ள கண்டனத்தையும் விளக்கிச் சொல்லலாமோ?

(தாதார்ய) ஆகா, தாராளமாகச் சொல்லுகிறேன்; (தவத்பாதமுலம் சரணம் ப்ரபத்யே) இத்யாதிப்ரமாணப்படி சேதனன் பகவானைப்பற்றுவது உண்டே யொழிய, பகவான் சேதனைப்பற்றுவதென்பது எங்காவது உண்டா? சேதனன் பகவானைப்பற்றுவதற்கு ஸ்வகத ஸ்வீகாரமென்று பெயர், இது ஒன்றுதானுள்ளது; எம்பெருமான் சேதனைப் பற்றுவதாகவும், அதற்கு பரகதஸ்வீகார மென்று பெயராகவும் சாஸ்திரவிருத்தமாக இப்படி யொரு கற்பனை செய்து, அதற்கு பாஷ்யகாரருடைய ஸ்ரீஸுலக்தியும் தேசிகனுடைய ஸ்ரீஸுலக்தியும் ஆதாரமாயிருப்பதாகவும் எழுதி உணகத்தாரை வஞ்சித்திருக்கிறார். இது பெரு மோசமான விஷயம் எம்பெருமான் சேதனைப் பற்றுவதென்பது எங்கேயாவது உண்டா? ஸம்பாவிதமா? அஸம்பாவிதமானவிதற்கு பாஷ்யனார ஸ்ரீஸுலக்தி ப்ரமாணமிருப்பதாகக் காட்டுவது உலக வஞ்சனைஉல்லவா?

(நங்கள்) காஞ்சீ ஸ்வாமி காட்டின ப்ரமாணம் எது? அதன் மேல் தாங்கள் எழுதியிருப்பது என்ன? அதை விளக்கமாகச் சொல்ல வேணும்

(தாதார்ய) என்னுடைய ஸம்பந்தபந்தரீபத்தில் (பக்கம் 85ல்) எழுதியிருப்பதைச் சொல்லுகிறேன். இதையில் * அந்நயாச் சித்தயந்தோ மா மென்கிறசுலோ' கத்தில் ஸ்வகதஸ்வீகாரந்தான் ஸ்பஷ்டமாகச் சொல்லியிருக்கிறது. அவ்விடத்து ராமாநுஜ பாஷ்யத்திலும் "ய: ஸ்மரதி தஸ்ய நித்யயோகம் காலக்ஷமாணஸ்ய" என்றிருக்கின்ற க்ரந்தத்தாலே அந்த ஸ்வகதஸ்வீகாரம் நன்றாக விளக்கப்பட்டு விட்டது இப்படி ஸ்வகதஸ்வீகாரம் பண்ணின அதிகாரிக்கு பகவான் எவ்விதமாக எளியனாக இருக்கிறதென்பதை உபபாதிக்கவந்த பாஷ்யகாரர் "தத்வியோகம் அஸஹ மாந: அஹமேவ தம் வ்ருணே; மத்ப்ராப்தயநுருணோபாஸனஸிபாகம் தத்விரோதி திரஸநம் அத்யர்த்த மத்ப்ரியத்வாதிகஞ்ச அஹமேவ ததாமி இத்யர்த்தம்:" என்றருவிச் செய்தார். இங்கு அவதாரிணனிலும் கலோகத்திலும் அதன் பாஷ்யத்திலும் முழுக்ஷுவுக்கு ஸ்வயம்பாரம் வேண்டுமென்று திடமாகச் சொல்லியிருப்பதை உதறித் தள்ளிவிட்டு, கலோகத்தின் உட்கருத்தை விளக்குவதற்காக முடிவில் பாஷ்யகாரர் எழுதியுள்ள (அஹமேவ தம் வ்ருணே) இத்தியாதி வாக்யத்தைக் கொண்டு தப்புப் பொருளுக்கு ஆதாரமாக உதாஹரிக்கிற இவருடைய வஞ்சனையை எல்லாகும் எளிதாக அறியலாம்— என்றெழுதியிருக்கிறேன்.

(நங்கன்) வஞ்சனை எல்லாகும் அறியலாமென்றெழுதி விட்டார்; இங்கு எவ்விதமான வஞ்சனை காஞ்சிபுரம் ஸ்வாமியிடத்திலுள்ளதென்பதை உபபாதிக்க வேண்டாமா? பாஷ்யகாரர் எழுதாததை எழுதினதாக அவர் காட்டியிருக்கிறாரா? அல்லது பங்கிதிக்கு அர்த்தமல்லாததை அர்த்தமாக ஏறிட்டுக் காட்டியிருக்கிறாரா? அந்த ஸ்வாமி எந்த பங்கிதிகளை யெடுத்துக் காட்டியிருக்கிறாரோ அவற்றை அப்படியே தாங்களும் இசைந்து எடுத்துக் காட்டியுள்ளீர்கள்; அவ்வளவோடும் நிதிகாமல் "கலோகத்தின் உட்கருத்தைக் காட்டுகிற பங்கிதிகளை" என்றும் எழுதி வைத்திருக்கிறீர்கள். மேலெழுந்த பொருளைக் காட்டிலும் உட்கருத்தே மிகச் சிறந்த தென்பதில் தங்களுக்கு விவாதமுண்டோ? "அஹமேவ தம் வ்ருணே" என்கிற பாஷ்யஸூக்திக்கு (சேதந ஏவ மாம் வ்ருணீதே) என்று தான் அர்த்தம் என்கிறீர்களா? உண்மையில் நீங்கள் யாரை வஞ்சகராகச் சொல்லவேண்டுமென்றால் மூலத்திலுள்ள பதங்களினால் இடைக்காததை தாதார்யமாக எழுதி வைத்திருக்கின்ற பாஷ்யகாரரையும் அவரை ஆரத்தமுவுகின்ற தேவிகளையும் வஞ்சகராகச் சொல்ல வேண்டும்; (தஸ்யாஹம் ஸுலப:) என்கிற மூலத்திற்கு சங்கராசாரியர் என்ன அர்த்தம் எழுதியிருக்கிறார்? கண்டிருப்பீர்களே; ஸாதிக்கலாமோ?

(தாதார்ய) ஸுலப:— ஸுகேத ஸப்ய: எனில்லளவே சங்கர பாஷ்யம்.

(நங்கன்) நமது பாஷ்யகாரரும் அவ்வளவு தானே யெழுதியிருக்க வேண்டும். (தத்வியோகம் அஸஹமாந:) என்றும் (அஹமேவ தம் வ்ருணே) என்றும் உதாஹரமாக பாஷ்யகாரரை யார் எழுதச் சொன்னது? மூலத்தில் எந்தபதம் அவரை இப்படியெழுதத் தூண்டிற்று? பாஷ்யகாரரை வஞ்சகரென்ன மாட்டாமல் காஞ்சிஸ்வாமியை வஞ்சக ரென்கிறீர்! இது நியாயமா?

(தாதார்ய) இங்கு பாஷ்யகாரர் அதிகப்படியாக எழுதி விட்டாரென்றுதான் பெரியார்கள் ஸாதிப்பது வழக்கம். நான் குருமுடமாகக் கேட்டதில்லை. சொல்லக்கேள்வி.

(நாங்கள்) அப்படியானால் நீங்கள் பாஷ்யசாரரைக்ஷேபிக்க வேண்டுமென்பாழிய காஞ்சீஸ்வாமியை எதற்காகக்ஷேபிப்பது? நிர்ஹஸ்தானத்திற்கு நிலமாம்படி பேசுவது நீதியன்றே; இங்கு முக்கியமாக ஒன்று கேள்வி. (அஹமேவ தம் வ்ருணே) என்கிற ஸ்ரீஸூக்தியினால் பாஷ்யகாரர் தாம் காட்டின பொருளுக்கு * யமேவஷ வ்ருணே தேந ஸப்ய: * என்கிற ச்ருதியைக் காட்டுவதற்கு என்ன ப்ரஸக்தி? இங்கு தேசிகருடைய தாத்பர்ய சந்த்ரிகை எப்படி அமைந்திருக்கிற தென்பதை கவனித்தீரோ?

(தாதார்ய) கவனிக்காமலென்ன? “உக்தஸ்ய அதிவாதமாத்ரத்வ சங்கா வ்யுதாஸாய ச்ருதிமூலதாமாஹ- யமேவேதி.” என்று தாத்பர்ய சந்த்ரிகையிருப்பதை நன்குஅறிவேன். (ப்ரஸக்தஸ்யைவஹி ப்ரதி ஷேத:) (ந ஹி அப்ரஸக்தம் ப்ரதி ஷித்யதே) என்பது சாஸ்த்ரஜ்ஞ கோஷ்டிகளில் ப்ரஸித்தம். “இது அதிவாத மாத்ரம்” என்று பல அபிரியார்கள் திருவுள்ளம் பற்றியிருந்தார்கள் என்பது இதனால் ஸ்பஷ்டமாய் விடவில்லையா? அது இருக்கட்டும்! மேலே போவோம். பரகத ஸ்வீகாரமென்பது ஸர்வாத்மநா அஸம்பாவிதமல்லவா? ச்ருதி சொல்லி விட்டாலென்ன? பாஷ்ய காரர் சொல்லிவிட்டாலென்ன? பகவானோ ப்ரத்யக்ஷனல்லன், அவன் இவனை எப்படி வரிக்கவோ ஸ்வீகரிக்கவோ முடியும்? “அஹம் ஸம்ஸாரிணம் வ்ருணே” என்று பகவான் எங்கேயாவது சொன்னான்?

(நாங்கள்) பரகதஸ்வீகார மென்பது காஞ்சீ ஸ்வாமி தாமாகக் கல்பித்த தொன்று என்றும், இந்தபதமே புதிசா: அவர் ஸ்ருஷ்டித்த தென்றும் ஸ்வகதஸ்வீகாரந்தான் மோக்ஷப்ரதமாகுமென்பது தான் தேசிகனுதரித்த மதமென்றும், அந்த தேசிகனுடைய திருவாக்கிலிருந்து பரகதஸ்வீகார ஸாதுத்வத்தைக் காட்டுவதானது ஸ்ரீபாஷ்யத்திலிருந்து அத்வைத மத ஸித்திபைக் காட்டுவது போலாகுமென்றும் குமுறியிருக்கிறீர். தேசிக நிவ்ய ஸூக்திகளில் பரிசய லேசமாவது இருந்தால் இப்படியெல்லாம் எழுதவோபேசவோ முன்வந்திருப்பீரா?

(தாதார்ய) என் வாதத்திற்கு ப்ரதிகூலமான தேசிகஸ்ரீஸூக்தி யிருந்தால் நீங்கள் காட்டலானே. விளங்கக்காட்டினால் அதைப்பிடித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

(நாங்கள்) ஸ்வகத ஸ்வீகாரமான வார்த்தைகள் (அதாவது) ஸ்ரீமந்நாராயண சரணௌ சரணம் ப்ரபத்யே, புகலொன்றில்லா வடியேன் உன்னடிக் கீழ மர்ந்து புதுந்தேனை - இதுபாதிகள் நம்முடைய வாக்கில் ஈராமலா இருக்கிறது? பரச்சதமும் பரஸ் ஸஹஸ்ரமும் வருகிறது இவை எப்படி வருகிற தென்பதையன்றோ தேசிகன் கண்டறிந்து ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய த்ரயஸாரத்தில் நிதாநம் தத்ராபி ஸ்வயம் அகில நிர்மாண நிபுண:” என்றார். அதே க்ரந்தத்தில் ப்ரதாந ப்ரதி தந்த்ராதிகார மென்று ஒன்று வைத்து, சரீராந்ம பாவமாகிற அதனை நன்கறிந்து உபபாதிக்க வல்லவனான ஒரு பண்டிதன் முன்னே ஸகல பஹிர்மத கோலாஹ லங்களும் அரை தொடியில் தொலையுமென்று சபதம் செய்கிறார் தேசிகன். அதே ரீதியில் (நிதாநம் தத்ராபி ஸ்வயமகில நிர்மாண நிபுண:) என்கிற இந்த ஒரு பாதத்தின் முன்னே - இந்த ஒரு தேசிக ஸூக்தியின் முன்னே ஸாநுபந்தியான உம்முடைய ஸகலவாதங்களும் தொலையுமென்று - தொகைத் தொழிந்ததாகவே உண்மை

யான தெசிகபக்தர்கள் சபதம் செய்ய முடியுமெ. ஹேது: காரணம் இத்யாதி பதங்களைவிட்டு (நிதாதம்) என்கிற பதத்தை எதற்காகவையா! தேசிகவிட்டார்? இங்கே (அநிலதீர்மாண நிபுண:) என்கிற விசேஷணந்தான் ஏதுக்கையா! என்று கேட்டால் வரையத் திறக்க முடியுமா உம்மால்? இடித்த புனி தானே.

மற்றொன்றும் கேளும். ஸ்ரீமத் ரஹஸ்ய த்ரய ஸுரத்தில் சரம ச்வேரகாதி காரத்தில் (மா மேகம், சரணம் வ்ரஜ) என்ற விடத்து ஏக சப்தார்த்த விலரணம் செய் தருளுகிற தேசிகன் ஸாதித்திருப்பவைகளை ஸேவித்தால் கல்லும் கரையுமே: அவ்விடத்தில் அழகிய தேசிக பங்க்திகளைக் கேளும்:—

* *கர்த்தா சாஸ்த்ரார்த்தவத்த்வாத்* என்கிற படியே ஜீவனுக்கு கர்த்தருத்வம் பிராமாணிகமே யாகிலும் இது பராதினமுமாய் அல்பவிஷயமுமாய் ப்ரதிஹதி யோக்யமுமாயிருக்கும் ஆகையால் இவன் தான் உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணிற்றும் * வரத! தவ கலு ப்ரஸாதாத் ருதே சரணமிதி வசோபி மே நோதியாத் * என்று சொல்லுகிறபடியே அவன் கடாக்ஷமடியாக வருகையால் அவனாலே ப்ரேரிதனாய், அவன் ஸஹகரியாதபோது நீட்ட முடக்கமாட்டாதே அவன் கொடுத்த கரணகளைபரங்களைக் கொண்டு அவன் காட்டின உபாயத் தை அவன் துணைசெய்ய அநுஷ்டித்து அவனால் கொடுக்கப்படுகிற பலத்து க்கு சாதகம் போலே அண்ணாத்திருக்கிற இவனை ஸ்வாதீந ஸர்வவிஷய அப்ர திஹத கர்த்தருத்வ முடையவனோடு துல்லயமாக இரண்டாம் வித்தோபாப்ய மாக வெண்ணுகை விவேகியான முழுகுவுக்கு உசிதமன்று—என்று ஏக சப் தத்தாலே சொல்லிற்றாயிற்று. (மறுபடியும் பத்துவரி கடந்து மேலும் வாசி யுமையா!) —“* என்னுணர்வினுள்ளே யிருத்தினேன் அதுவுமவனதின்னருளே யென்றும் * இசைவித்தென்னையுன் தானினைக் கீழிருத்து மம்மனே யென்றுஞ் சொல்லுகிறபடியே உபாய பூதனான அவன் செய்கிகச் செய்கிற வ்யாஜ மாத்ரத்தை அவனோடொக்க உபாயமாக வெண்ணுகை உசித மன்றென்று ஏக சப்தத்துக்கு தாத்பர்யம் என்றார் தேசிகர். கிம் பவாந் நேத்ர ஹிந:”

(நாநாசர்) இந்த தமிழ்ப் பாட்டுக்களெல்லாம் சாஸ்த்ரார்த்த நிர்ணாயக மாகாது (அத்யந்தபக்தியுக்கநாநாம் ந சாஸ்த்ரம் நைவ ச க்ரம:) என்றது உங் களுக்குத் தெரியாதா? பக்திப்ரகர்ஷத்தாலே சாஸ்த்ரத்தையும் க்ரமத்தையும் மீறிச் சொல்லி விடுவார்களென்று சாஸ்த்ரமேயன்றோ சொல்லி வைத்தது. தேசிக னுடைய ஸம்ஸ்க்ருதஸூக்தி ஏதேனுமிருந்தால் காட்டுங்கள்.

(நாங்கன்) ஸ்வாமி தேசிகன் சரணாகதி தீபிகையென்றே பெயரிட்டு ஸாதித்த தாய், சாஸ்த்ரார்த்தஸாரஸர்வஸ்வமான சரணாகதி தீபிகையில் (28) “கர்மஸ்வ நாதி விஷமேஷு ஸமோ தயாலு; ஸ்வேநைவ க்ல்ப்த மபதேசமவேக்ஷமாண: ஸ்வப்ராப்தயே ததுப்ருதாம் த்வரஸே முகுந்த ஸ்வாபானிகம் தவ ஸுஹ்ருத்த்வ மிதம் க்ருணந்தி” என்பது நிதி புதைத்துவைத்த சுலோகம். இதில் (ஸ்வேநைவ க்ல்ப்தம் அபதேசம் அவேக்ஷமாண:) என்றது ஸகல துர்வாதங்களையும் ஸ்வாஸந மாகப் போக்குமது, தானாகவே கல்பித்துக் கொண்ட வ்யாஜ விசேஷத்தைக் கடை ஷித் தென்றது அதிவாதமா? இதற்குமேல் (ஸ்வப்ராப்தயே ததுப்ருதாம் த்வரஸே

முழுத்த!) என்றது கண்மரே; இந்நிலை(த்வரணை) என்றை கரியாபதம் பேறு யாகு டையதென்பதை வெட்டவெளிச்சமாகக் காட்டித் தருமே. காட்டிற்கு இவ்வையா சொல்லுமையா?

(நாநாசர்) இதெல்லாம் தமிழ்ப்பாட்டுக்களை யழுளரித்துச் சொன்ன தாகையாலே முன் சொன்ன விடையே இதற்குமாம். (செய்ய தமிழ் மாலைகள் நாம் தெளியவோதித் தெளிவாத மறை நிலங்கள் தெளிவினோமே) என்று ஏதோ அபிமான விசேஷமடியாகச் சொன்னவருடைய சீவோகந்தானே.

(நாநாசர்) ஸ்வாமிநீ நீர் இந்த இடத்தில் இருக்கவே தகாது. இது யார் சொல்லக் கூடிய வார்த்தை? (ப்ரஹ்மாயி நரம் ந ரஞ்ஜயதி) என்ற வகுப்பில் சேர்ந்து விட்டார் போலும். உமக்கு ஸாரமாக வொன்று உணர்த்துகிறோம்.

பகவத் தீதையில் (10.10.) "தேஷாம் ஸததயுக்தாநாம் பஜதாம் ப்ரீதிபூர்வகம், ததாமி புத்தியோகம் தம் யேந மாம் உபயாந்தி தே." என்ற கலோகத்தில் சங்கராபர்ஷயத்தில் "ப்ரீதிபூர்வகம் பஜதாம்" என்று அந்வயம் காட்டப்பட்டது. ஸ்வாமிபர்ஷயத்தில் (ப்ரீதிபூர்வகம் ததாமி) என்று மேலோடே அந்வயம் காட்டப் பட்டது. சங்கராசாரியர் காட்டின யோஜனையில் ஏதாவது தவறு நிகைக்க முடியுமோ? ஒரு காலும் முடியாது; ஸ்வாமி எதற்காக வேறு யோஜனை காட்டினாரென்று விமர்சிக்க வேண்டாமா? தேசிகள் விமர்சித்தார், கவை பெருக எழுதினார். என்ன எழுதினார்? "ப்ரீதி பூர்வக மித்யஸ்ய பஜநாத்வயே ப்ரயோஜனம் மந்தம்" என்று சங்கராசாரிய யோஜனையில் குறைகாட்டினிட்டு "ததாமீத்யநேந அந்வயே மஹத் ப்ரயோஜனம் அஸ்தி" என்றார். அந்த மஹத்தான ப்ரயோஜனம் இன்ன தென்பதை "பரமோதாரத்வாதி பகவத்குண கணப்ரகாசநேந" என்றே ஸ்ரீஸூக்தி யால் விளக்கியருவினர். இந்த உமக்கு விஷயம் புரித்ததா? எம்பெருமானை நாம் நிரதிசய கல்யாண சூனதிதியாகக் கொள்ளுமவர்கள். அவனுடைய திருக்குணத் திற்கு ஏற்றம் விளங்கும் வகையை நாம் ஆதரிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறோம்; அப் பெருமான் தன்னுடைய பொருளான நம்மைத் தான் தேடுகிறான்; தேடிப் பிடிக்கிறான்; பிடித்து அநுபவிக்கிறான்; அநுபவித்து மகிழ்கிறான்; மகிழ்த்து தன்னை மறக்கிறான்; தேடியும் கிடைக்காத காலத்திலே கதறி யழுகிறான்; அழுகைக்குப் பரிஹாரம் தேர்ந்தபோது மதுவனம் புக்க வானர முதனிகள் போலே துள்ளுகிறான் என்றித்தகைய சுவாமிக்க பொருள்களை ஆழ்வார்களுடையவும் ஆசாரியர் களுடையவும் வழியைப் பின்பென்று தேசிகள் அபரிமிதமாக அநுபவித்து நம்மையும் அநுபவிப்பீத் திருக்க. ஒரிழவு மறியாதே "யானும்எமகும் அவரை நூறு தடவை கண்டித்திருந்தும் அவர் பரகத ஸ்விகார மென்கிற அஸத்தான அர்த்தத் தையே திருப்பீத் திருப்பி யெழுதி வெளியிட்டு வருகிறார்" என்றால் இந்த வஞ்சனை வலையில்பாமரர்களுக்கூட சிக்கமாட்டார்கள். நம்முடைய எத்தரத்தம் இன்னது, தேசிக திவ்யஸூக்திரஸம்இத்தகைத்து என்னுணரமாட்டாமல் கீளோத்பாடி லான ரத்தின் படியிலே கிடந்து திண்டாடுவதில் என்ன பயன்? இப்படியா ஒரு ஜன்மம்!

(நாநாசர்) *பரிஹாஸ விஜயபிதம் ஸகே! பரமார்த்தேந ந க்ருஹ்யதாம் வச:*என்ற காளிதாஸருடைய வாக்கை நீசெழுட்டுகிறேன். ஸ்ரீதேசிகள் ஸ்ரீமத்

ரஹஸ்யத்ரயஸாரத்தில் ஸாதிப்பது தத்வார்த்தமே யொழிய வம்புப் பேச்சன்று கண்ணைத் துடைக்கிற பேச்சன்று. கடைத் தெருவு புராணமன்று. "வரத தவ கலு ப்ரஸாதாத் ருதே சரணமிதி வசோபி மே நோதியாத்" என்கிற சுரத்தாழ்வான் ஸ்ரீஸூக்தியைக் கொண்டன்றோ தேசிகன் ஸாதித்திருப்பது. *கர்த்தா சாஸ்வரார்த்த வத்த்வாத்* என்கிற ப்ரஹ்மஸூத்ரத்தை ஸாமான்ய விஷயமாகி அஃத யெடுத்துக் கழித்துவிட்டு. "இவன் தான் உபாயாநுஷ்டானம் பண்ணிற்றும் அவன் கடாசுமடியாக வருகையால்" என்று ஸாதித்தும். "அவன் ஸஹகரி யாதபோது நீட்ட முடக்கமாட்டாதே அவன் கொடுத்த கரணகளைபரக்கடாக் கொண்டு அவன்காட்டின வ்யாயத்தை அவன் துணைசெய்ய அனுஷ்டித்து" என்று ஸாதித்துமிருப்பது ப்ரஸயத்திலும் அநியமாட்டாத வார்த்தைகள். இதற்கு மேல் "பராதீன கர்த்துத்வமுடையன இத்த சேதனை ஸ்வாதீன ஸர்வவிஷய அப்ரநிறை கர்த்துத்வமுடைய அவனோடு துய்யமாக இரண்டாம் வித்தோ பாயமாக வெண்ணுகை விவேகியான முழுக்ஷுவுக்கு உசிதமன்று" என்று ஸாதித்திருப்பதில் விவேகியான என்று விசேஷித்திருப்பது என் போல்வானை அவிவேகிகளென்று கழித்தபடியல்லவா? இதற்கும் மேலே "உபாய பூதான அவன் செயலிக்கச் செய்கிற வ்யாஜமாத்திரத்தை அவனோடொக்க உபாயமாக வெண்ணுகை உசிதமன்று" என்று கல்வெட்டும் செப்பேடுமாக ஸாதித்திருப்ப தன்மேல் வாய்திறக்க வழிதானுண்டோ? எம்பெருமானைப் பற்றுகிறவன் இவன் தானாயிருக்கையாலே ஸ்வீகாரம் ஸ்வகதம்போல் தோன்றினாலும், "ஸர்வதர்மாத் பரித்யஜ்ய மாமேகம் சரணம் வ்ரஜ" என்று அவன்தான் சொல்லியிருந் தாலும், விடுவிப்பவனும் பற்றுவிப்பவனும் அவனைப்பன்பதாக தேசிகன் திருவுள்ளம் தேவிவிட்டபடியால் ஸ்வகதம்போல் மேலெழத் தோற்றுகிற ஸ்வீகாரத்தை உண்மையில் பரகத மேன்றுதான் இசைந்து நீரவேண்டும். தேசிகனன்றோ இப்படி சதுரச்ரமாக உபாதித்துவிட்டார்.

(தாங்கர்) வந்தீரா வழிக்கு? "காஞ்சீபுரம் ஸ்வாமி உலக வஞ்சகையாக எழுதிவிட்டாரேன்ற தெல்லாம் பாமர வஞ்சகமே யென்று இசைகிறீரா? வெறுமனே இசையாமல் அஞ்ஜனி பத்தத்துடன் இசைகிறீரா? சொல்லித் தொலையுமையா

(தாதார்) அவரைப்பட வேண்டாம்; தேசிகன் ரஹஸ்யத்ரய ஸாரத்தில் முடிவில் "கலகண்டகஞ்ஞஸ்வாத்யே காமஸ்யாஸ்தரே நிஜாங்குரே, நிம்பவ்ருத்தி பிருத்திரே ந ரூத: பர்த்தபுதே. என்று அற்புகமாக வொரு ச்லோகமருவியிருக்கிறார். நிம்பவ்ருத்திகளென்று ஒட்டகங்களுக்குப் பெயர்; அவற்றுக்கு வேப்பிலை, ருதிக்குமே யொழிய மாத்தனிர் குறிக்காது; குறிக்களுக்குத்தான் அதுருசிக்கும் என்று ஸாரவாகச் சொல்லி ஸாரத்தைமுடித்திருக்கிறார் தேசிகன். இப்போது நாம் சர்ச்சித்த விஷயங்கள் (அதாவது) தேசிகன் "விவேகியானவனுக்கு உசிதமன்று" என்று தலைக்கட்டியிருக்கிற விஷயங்கள் நிம்பவ்ருத்திகளுக்கு ரவிக்கமாட்டாதவை யென்று ஸ்வாமி தாமே காட்டிவிட்ட படியானே நிம்பவ்ருத்திகளின் கோஷ்டியில் அக்ரகண்யையிருக்கிற தான் அவற்றை ஷேபிப்பது ந்யாய்யமேயன்றோ? ருதிக்கமாட்டாத பொருளை மறுத்தது தானேயாகவேண்டும். இதை விட்டிடுமின்,

(நங்கன்.) ஸ்லாமிகளே! உங்களுடையக்ரந்தத்தில் ஒரு விஷயம் முக்கியமாக எழுதியிருப்பதாகக் கேட்டிருந்தோம்; அதாவது (நிர்ப்பந்தாதேவ) என்று தொடங்குகிற வாக்கியம் அது; இப்போது நீங்கள் ப்ரஸ்தாவிக்கிற ஸம்ப்ரதாயப்ரதிபத்தித் தானோ? வேறொரு புத்தகத்திலோ? இதிலேயாயிருந்தால் அந்த இடத்தையெடுத்து வாசித்துக் காட்டுவீரா? காது குவிரக்கேட்க ஆசை.

(நாநா) ஆமாம், அது இதில் தான்; அந்த விஷயம் நான்தானெழுதியது. அந்த பங்க்தியை வாசிக்கிறேன் கேளுங்கள்; —

“நிர்ப்பந்தாதேவ க்ருதபுண்ட்ர விபர்யாஸா: ஸ்ரீரங்கதேவஸ்தாந புருஷா:; இதம் தத்க்ஷத்ரஸம்பந்தி ஐதிஹ்யம் அலுவர்த்ததே; ச்ராத்தே நிமந்த்ரிதை: சிவ போஜாந்தே த்ருப்திகதநாவஸரே பகவதாலய குஞ்சிகாஸு” தத்தாஸ்வேவ த்ருப்தோஸ்மதி கதயிஷ்யாம இதி ச்ராத்தகர்த்தாரம் நிர்ப்பந்த்ய தஸ்மாத் தேவாலயாதிகார ஆச்சிந்த இதி.”

என்றெழுதியிருக்கிறேன். (அதாவது) கோயிலொழுகில் எழுதப்பட்டிருக்கிற ஐதிஹ்யமிது. உடையவர் காலத்தில் ஒருவர் ச்ராத்தம் பண்ணவேண்டியிருந்ததாம். ஸ்ரீரங்கதேவஸ்தானத்தின் ஆதீனம் முழுவதும் அவருடையதாயிருந்ததாம்; அவர்க்கு அமுதனூரென்று பெயராம்; அவர் தான் செய்ய வேண்டிய ச்ராத்தத்தில் நிமந்த்ரணம் புதிக்க ஒருவரும் இசையாமைவினால் உடையவரிடம் வந்து நிமந்த்ரணத்திற்கு யாரையாவது அனுப்பவேண்டுமென்று வேண்டினாராம். இவரிடமிருந்து தேவஸ்தான ஸாம்ராஜ்யத்தைப் பறிமுதல் செய்வதற்கு இதுதான் நல்லதருணம் என்று கருதிய உடையவர் கூரத்தாழ்வானையழைத்து (கர்ணே ஏலமிவ) என்னுங்கணக்கிலே ஸதுபாயமொன்று சொல்லிக்கொடுத்து நிமந்த்ரணத்திற்கு அனுப்பினாராம். நியமஸப்படி கூரத்தாழ்வான் சென்று புதித்து விட்டு, முடிவில் (த்ருப்தாஸ்ஸம்:) என்று சொல்ல வேண்டிய ஸந்தர்ப்பத்தில் “கோவில் சாவிகளை நமக்கு அர்ப்பணம் பண்ணினாலொழிய த்ருப்தி சொல்லமாட்டோம்” என்றாராம். போக்தா த்ருப்தி சொல்லாவிடில் ச்ராத்தம் கெட்டுப்போகுமென்று அஞ்சின அவர் கோவில் சாவிகளையெல்லாம் எதிரே கொண்டு வைத்து உதகதாரா பூர்வகமாக அர்ப்பணம் செய்தாராம். பிறகு த்ருப்தோஸ்மி யென்று சொல்லியெழுந்து அந்தச் சாவிகளைக் கொண்டு ஸ்ரீ ராமானுஜரிடம் கொடுக்க, அவர் “தென்னரங்கர் செல்வம் முற்றும் திருத்திவைத்தான் வாழியே” என்று வாழ்த்தும் படிக்கு ஸ்ரீரங்க தேவஸ்தானத்தை முற்றும் எவ்விதவிதப்படுத்திக்கொண்டுவதேஷ்டமாகத் திருத்தினார். அந்தத் திருத்தங்களிலே புண்ட்ரத்திருத்தம் தலையா னது. முன்பு வடகலை நாமமணிந்து கொண்டிருந்தவர்களை யெல்லாம் வலிந்து நலித்து தெங்கலை நாமமணியும்படி செய்துவிட்டார். அது முதலாகத் தான் ஸ்ரீரங்கம் தென்கலையாய் விட்டதே யொழிய அதற்கு முன்பு எல்லாம் வட கலையாகவே யிருந்த தென்று யதார்த்தத்தை யெழுதியிருக்கிறேன்.

(நங்கன்) அதற்கு முன்பு வடகலை நாமந்தானிருந்த தென்பதற்கு என்ன அத்தாட்சி?

(நாநா) அத்தாட்டி கொஞ்சமா நஞ்சமா? உத்தரவீதி மதிள் சித்திரைவீதி மதிள் அடைய வணைத்தான் மதிள் இன்னும் பல சுவர்கள்— இவற்றிலே ராமா நுஜர் காலத்திற்கு முன்னே சுண்ணாம்பினாலும் காவிலினாலும் பேரட்ட வடகலை நாமங்களின் வடுவு இன்னமும் தெரிகிறதே; நீங்கள் ஸ்ரீரங்கம்போனதில்லையா?

(நாங்கள்) அது ஸ்ரீ, ரொம்பஸரி; உடையவர் தான் இப்படி விஷமம் பண்ணினார் என்பதற்கு ஏதேனும் அத்தாட்டியுண்டோ?

(நாநா) ஏனிகலை. முக்கியமாக ஒன்றே பாருங்கள்; இப்போது ஸ்ரீரங்கத்தில் தீர்த்தமாய் வாதைகளை யதுபவிக்கிறவர்கள் உடையவருடைய ஆசார்ய குடும்பஸ்தரும் விஷயகுடும்பஸ்தர்களும் தவிர வேறு யாராவது இருக்கிறாரா? என்று பாருங்கள். எங்க தாதாசாரியர்கள் அநாதியாலமாக அங்கேயிருக்க, அவர்களுக்கு ஒரு சிறப்பாவது செய்திருக்கிறாரா? அர்ச்சகர்கள் மட்டும் இவருடைய நிர்பந்தத்திற்கு ஆட்படாமல் பழையபடியே இருந்து வருகிறார்கள். ஒரு சாத்தாரிக்குக் காஷாயம் கொடுத்து சூலஸாயம் கொடுத்து ஸ்ரீவைஷ்ணவ கோஷ்டியில் முன்னே நிற்க வைத்து பஞ்சமூத்திரைகளும் சாதிக்கச் செய்திருப்பது உடையவர் தவிர வேறொருவர்க்கு ஸாத்தியமாகுமா? 5, 6 நாட்கள் அரையர்கள் கையில் ஸ்ரீசடாரியைக் கொடுக்கச் செய்து அவர்கள் கையினால் ஸகலகோஷ்யாருக்கும் அர்ச்சகர்களுக்குங் கூட சாதிக்கச் செய்திருப்பது ராமாநுஜருடைய காரியமேயொழிய வேறொருவர் காரியமாகுமா? இவற்றுக்காக “ராமாநுஜார்ய திவ்யாஜ்ஞா வர்த்ததாம் அபிவர்த்ததாம்” என்று கோஷிக்கச் செய்து வருவது எவ்வளவு அக்ரமமானது. இந்த கொடிய ஆஜ்ஞை இத் தென்திசையில் விளங்குவது போதாமல் “திருந்த வ்யாபிநீ பூயாத்” என்று சொல்லி கோஷிப்பதும், அதை லோக ஹிதைவிதமாகச் சொல்லுவதும் எவ்வளவு அஸஹ்யமானவை! இதை யெல்லாம் உட்கொண்டே நான் “நிப்பய்யதேவ” என்கிற அந்தவாக்யத்தைக் கூசாமலெழுதினேன். இதில் என்னதப்பு?

(நாங்கள்) தப்பு என்று யார் சொன்னார்? எழுதினது நீர்தானே, இந்த புத்தகத்தில்தானே யென்று கேட்டோமே யொழிய கே. ரென்றுமில்லை. மறுபடியும் சொல்லுகிறோம். தேசிகர் தத்வமகையில் மிகவும் அஸமஞ்ஜஸமாக எழுதி விட்டாரென்று வரைந்தவரும் நீர்தானோ? அதுவும் ஸம்பந்தாய ப்ரதீப மென்கிற இந்த புத்தகத்தில்தானோ? என்பதே ஜிஜ்ஞாஸை.

(நாநா) அது எழுதினது நான்தான் ஆனால் இந்த புத்தகத்தில் அல்ல; ரூப பிரகந்தி யென்று ஒன்று எழுதினேன்; அதில்தான் நீங்கள் கேட்கும் தத்வமகாநுஷணத்தை வித்வான்கள் உசுக்கும் வண்ணம் எழுதியிருக்கிறேன். அந்த விஷயத்தைச் சொன்னால் உங்களால் புரிந்துகொள்ளமுடியாது. அந்த விசாரத்தை விட்டிடுங்கள்.

(நாங்கள்) அந்தவிஷயத்தை இப்போது நாங்கள் புதிதாகப் புரிந்து கொள்ள வேண்டிய அவசியமில்லை. உம்மைப்பற்றித் திருக்குடந்தை ஆராவமுதய்யங்கார் ஸ்வாமி தேசிகபக்திதத்வமென்று வெளியிட்டுள்ள புத்தகத்திலிருந்து வெருவிளக் கமாகத் தெரிந்து கொண்டேயிருக்கிறோம். தத்வமகையில் தேசிகன் ஸாதித் திருக்குமொரு விஷயத்தை யெடுத்துக் கொண்டு “இது மிகவும் அஸமஞ்ஜஸம்

[illegible]

(திருநாவுக்கரசர் பாடல்கள்) உரிமையுதிஸைவென்று ஒன்று நடக்கும்
 மெய் புகழ்நெய்தலை முடிபாறாகக் கட்டிவைத்து, அதை அந்த இடைமண் தடியாலடித்து
 வைப்பதற்கு வேண்டியதென்று இவ்வாறு சொல்லிப் பெரிய தடிசொண்டு இடைமண்
 அடிக்கத் தொடங்குவன. உட்காலம் துக்கா மாக மக்கள் தீவர நிரப்பிவைத்துக்
 கொண்டு நந்து நடுவன் தீவர இடைமண் மீது அந்தண்ணீரை வாரிக் கொட்டிக்
 கொண்டுப் பிடுபபாகா. அவ்வாறு கொண்டு அதை அடிக்க முடியாதபடி நிகர
 முக்கவாடி நிற்பன். என்ன செய்வன் பாவம்! அதற்கென்று ஒப்புக்கொண்டு வந்து
 நின்றுபிறகு பின்வாங்க முடியாமல் அதை மீட்டுத்துக் கொண்டு தானே யாக
 வேண்டும், நானே விடுவிடை கொடுத்த இதை நான் வந்து விட்டபடியால் படுவதென
 லாம படகெண்டியது தானே கொடுக்கள். எதையும் உள்ளபடி தான் சொல்லுவேன்.

எயிலிங் 12 துரான டிஎம்பாய்விடம் தனது கேள்விகளை கேட்டிருந்தார்.

(பத்மபா) அப்பய துகூதர் சுவாத துவலாயனத்ததனை புதாந்ஜநி
 உயலெற விலாகுகியாஸத்ததாதி கூடர் உமது உதூபன பதானகயில் அச்சிட்டு
 வருகையில் உமக்கும காஞ்சலலாமிதகும் பதிகாஸமலாதப நடந்ததே அது நீள
 விருக்கிறதா?

(நா.நா) அது பதினேறது வடகடகங்கத மேல ஆயவிட்டது. ஏதோ எரிதா விதமாக நினைவி நக்கிறது. அப்போது பல விஷயங்களில் நான் பங்குபட்டதுண்டு. மண்ணுலகம் மட்டுமன்றிக் கை விஷயங்களும் துமறிந்த அதை மறைக்க முடியுமா என னால் இப்போது எந்த விஷயத்தில் உமக் - சித்திராலை?

(பக்கம் 2) வினாக்கள் சொல்லுகிறேன். கேட்கும் வினாக்கள் பற்றியும் இடை
யர்கள் தேவையற்றபடி செயல்படும்படி. அந்தத் தரக்க நிலைக்கு கண்
ணன் *யோ வைய விவரம் தேர்வாகிவிட்டது. *தயாதி தேவதாய்க்குத் தைச்
சொன்னதாக வைத்து, அந்த வேதவாக்யத்தை அநுகரித்து தேசிகள் "அதிய
ஜேத நிஜாம யதி தேவதாம உபயதச் சயவதே ஜுஷிதேயகம்" என்று சீலோக
மாக்கினதில் முன்னுயது பாதத்தின் நடந்த சர்ச்சையைப் பற்றிக் கேட்கிறேன்
நினைவுக்கு வருகிறதா?

முத்தகமாயிட்டுத் தந்த புகழ் உண்டா? உண்டானால்
தேசவாசனாரியர் ஸாதிக்கிறார்.

[illegible]

— ஸ்ரீஸ்ரீவது ஆன்விகம் —

தத: ப்ரவீசதி திருமலதாதாசார்ய:—

கேசவசாரயருக்கும் திருமலதாதாசாரியருக்கும் ஸம்பாஷணை.

(கேசவர்) பத்மநாபாசார இன்று பத்து புத்தகங்கள் கொணர்ந்திருக்கிறார். இவையெல்லாம் உமமடைய பரவரிதங்களுக்கு பரத்யகூரகண்டனமென்று தெரியவருகிறது. ஒவ்வொன்றாக எடுத்து விமர்சிப்போம். ஸாவ சக்தியெனொரு புத்தகம் தீர் எழநிவதாகச் சொன்னீர். அது தோன்றின மறுநாளை அத்புத்த சக்தியெனனும் நூலைக் காஞ்சீஸ்வரரி வெளியிட்டு அஸாதக் கண்டித்தாய் விட்ட தெனறும் சொன்னீர். மாமடலகதிலெழுந்த கஸ்யிருந்த மஹாஷி வாஸாதேவா சார்யஸ்வாமினயப்பற்றிக் கேளனிப்பாட்டி நுககிரீரோ?

(திருமல) என்ன அப்படி கேட்கிறீர் அவரோடு எனக்கு நல்ல பரிசயம் முண்டே. நநஸிமஹாபரியா கரிகை ஸ்ரீவரிதகப்பாது அவரே தான் ஸம்பாதக ராக இருந்தார். அவர் சிவந்த விஷயகி ததநுவ ஸ்ரீவான்களில அவர் தலைவர். அவர் எழுதியிருப்பதெல்லாம் விதவான்கள் உச்சமேலவைதது மெச்சத்தக்கவை யென்பது பரவரிததமாச்சே. அவரைப்பற்றி இப்போது என்ன?

(கேசவர்) ஸர்வஜிதஸ் (1945) மாசி மாதத்தில் அந்த மஹாஷி வாஸாத தேவாசாரயஸ்வாமி தாம் வெளியிட்ட நநஸிமஹாபரியாவில் காஞ்சீஸ்வரரிவின அத்புத்த சக்தி நூலைப்பற்றி மதிப்புரை வெளியிட்டிருக்கிறார், அதை ஏற்கெனவே நான் பார்த்திருப்பேன் அதை இந்த உமது கையில தருகிறேன். அதை இந்த ஸதஸ்யர்கள் திருச்செவி சாத்தும்படி நீர் உரக்க வாசிக்கவேண்டுமென்று இவ் குள்ளார் விரும்புகிறார்கள். வெட்கப்படாமல் வாசிக்கவேண்டும்.

[திருமலதாதாசாரியார் நருணிம்ஹுடரியா 7.2 ஸஞ்சிகையை வாசிக்கிறார்]

அத்புத்த சக்தி — இகளை இயற்றியவர ப்ரதிவாதி பயங்கரம் விதவான் முந் உப அண்ணங்கராசாரய ஸ்வாமி; விஷயம் எம்பெருமான் எங்கும் நிறைந்ததுள்ள பரிமஹேயா திஸ் என்று வேதங்கள் கூறுகின்றன. அகாவது மஹத்தான பதார்த்தங்களின் வெளியிலும் அநுவான பதார்த்தங்களினுள்ளும் அவன் நிறைந்ததுள்ள என்று சொல்லப்படதாயிற்று. இது எப்படி ஸாதயம்? அநுவான பதார்த்தங்களுக்கு உட்புறம் என்று வகுத்தங்ககாட்டக்கூடிய இடம் இல்லைவே. அங்கு அநதாவயாப்தி எப்படி? அமராதிரியே மஹத்தான பதார்த்தங்களில் பஹிர்வ்யாப்தி என்று சொல்லது ஸாத்சியயிலேயனரோ? ஆகையால் வேதாந்திகளின் கொள்கையை ஒப்புக்கொள்ள இயலாது. இவ்வாறு ஆட்சேபமொன்று உண்டு திறக. பகவானுடைய ஸ்வரூபம் மழுவதும் ஒரு பதார்த்தத்தில் வயாப்திநுககிற தென்று சொல்லிவிட்டால் மறறும் உலகிலுள்ள வஸ்துகளிலும் இது இருக்கிற தென்று எப்படிச் சொல்லக்கூடும்? இது மற்றுமொரு ஆக்கேபம் இமமாதிரியான

ஆசைப்பங்களுக்கு எம்பெருமானுக்கு அப்புதமான சக்தி உண்டாகையால் இவை பரஸ்பர விருத்தமாக இருந்தாலும், அவன் விஷயத்தில் அது இயல்பும்' என்று ஸமாதாந்ததை சாஸ்திரங்களே கூறுகின்றன. இந்த அப்புத சக்தி என்பதன் பொருள் என்னவெனும் விஷயத்தில் வைஷ்ணவர்களுக்குள் விவாதமுண்டு அப்படி விவாதிக்கும் இரு ககூழிக்காரர்களுள் எவர்களுடைய ககூழி இருக்கூழிக் காரர்களுக்கும் பொதுவாக இருக்கும் ஆசார்யர்களுக்கு அரிமதம் என்பதை இந் நூல் விசாரிக்கின்றது. இதை மிகுந்த ரஸக்துடன் ஸ்ரீஅண்ணங்கராசாரய ஸ்வாமி விசாரித்திருக்கிறார். சனிகர்கள் இதைப் படித்து அதந்தாபடக் கூடுமே இதன் விளை அன்று எட்டு. இதனை 'ஸ்ரீ அண்ணங்கராசாரய ஸ்வாமி சினை காஞ்சி புரம்' என ன்றும விவரஸ்துத்கத எழுதி, பெற்றுக்கொள்ளலாம். கி. ப. 19. ப்ரியாஸம் பாதகா. என்று வெளிவருகின்றது என்று வாசித்து மடித்துவிட்டார் தாதாசார்!

(கேசவாசார நான வாசிக்கச் சொன்னான் தா உடனெய்யுநது, ராகம் போட்டு வாசித்துவிட்டார் பட்டர் ப்ரியங்க நரசிம்மர நோகலி (தவம் உட லே) என்றார்; அது உம மண்டய ஜில்லாவிடேயே கிண்டயாதுபோய்ம. இப்போது நீ வாசித்த மதிப்புண்டா? இராமாதியான் ஆகையங்களுக்கு 'எம்பெருமானுக்கு அப்புதமான சக்தி யுண்டாகையால் இவை பரஸ்பரவிருத்தமாக இருந்தாலும் அவன் விஷயத்தில் அது இயல்பென்று ஸமாதாந்ததை சாஸ்திரங்களே கூறு கின்றன' என்றுள்ள வாக்கியம் மிகவும் ஸாரமான தென்பதை அறிந்திருக்கிறீரா?

(திருமல) அவளளவு கூட அரியாத ருடைய நான் நன்கறிந்திருக்கிறேன். அறிந்தபடியால் தான் மேலே ஒன்றுமே உதவுகாமல் கையொழிந்தது நினைவேன். வாய்க்கும கைகளுக்கும் ஸபஸலாகக பூட்டு போட்டான் பிறகு நான் என்ன செய்ய முடியும்? மஹர்ஷி வாஸுதேவாசாரய ஸ்வாமியின் திருவுள்ளமென் னால் அதற்கு விண்ணொலலாமுண்டோளில்? என்னவேனுமே தவிர வேறு பேச்சுண்டோ? காஞ்சி ஸ்வாமியின் அப்புத சக்தி யென்னும் நூல் உண்மையில் அப்புத மானதே. இதில் ஸாரமாக இரண்டு விஷயங்கள் தெரிவிக்கிறேன். எம்பெரு மானுடைய வயாப்திவிசாரத்தில் பரிஸ்மாபயவாததித்வ ரணங்கத்தில் நம்பினீர் ஸீட்டில் "ஜாதி வ்யக்திதோ றும் பரிஸ்மாபயவாததித்வ ரோலே' என்று தருஷ்டாந்தம் காட்டியிருப்பதை யெடுத்திக் காட்டியிருந்தாரா B. A. அதற்கு மேல் நடந்த விவாதத்தில் 'நாம ஜாதியை ஒப்புக்கொள்வாதவர்களாகையால் ஜாதி யைத் தருஷ்டாந்தீகரிப்பது தவறியதாய்' என்றே தவிரயிறறு. அதற்கு மேல்

B. A. அடுத்த ஷுணததிடேயே ப்ரியாஷயகார நுடைய வேதாந்ததீப ண்டுகறி யை எடுத்திக் காட்டினா, (அகாலது) 'யதா ஜாதியாதிதோ ஜாதி வேலகயை அமுர்த்த அகலாட மண்டாதிஷு' அதயத்தவில்லா வேணாவு' அதந்தே உஷ்வரி பரிஸ்மாபயவ வாதத்தே. நததா இதரவஸது சோத்யரித் என்று கண்ணடி போன்ற தியைவ்வுக்தி இதை யெடுத்திக் காட்டின பிறகு நான் ஏற்கெனவே இதை அறிந்தவன் போலப்பாவினே செயது என்று ஸாவ சக்திசகவடியில் பாதகா 14ல் இந்த ஸ்ரீஸலக்தியபடம கம்பீரமாக உதாஹரித்து 'பகவதராய நுஜுன தீபகா' கதகில் வைஷ்டமிக ஸாதீத்தார்' என்றேயுதிவிடே என இப்போது

புரதிகூலமென்று கூட உணராமலுக்கு * வெளகிப்போ யெனனுள்ளே நான வில வறசசிர்ந்திட்டேனே. ஆனலும் நாலஜஜதா பவவதிநி ந சித்ரமேதத்.

இதற்கு மேல மற்றொரு நுறுங்கேளும் தான ஜயந்த பட்டன் என்ற தலைப்பின் கீழ் எழுதியிருந்தேன * ஜாதினயப பரிஸமாபய வாத்தியெனகிறீரே; ஒரு வயக்தியிலேயே முடிந்த நிறபதையனே பரிஸமாபய வாத்தியெனபது, மற்றும் பலபல வயக்திகளிலுமிருக்கிறனினே ஒரு வயக்தியில பரிஸமாபய வாத்தியாக எப்படிச் சொல்லுகிறீர். என்று கேட்பவர்களுக்கு ஜயந்த பட்டாசார என்ன மறுமொழி கூறியுள்ளார் தெரியுமோ? அவர் கூறியது பதவ்வளவே என்னெக்கெட்டாவது "வென்ன சொல்வது" பரிஸமாபயவாத்தியெனது சொல்லித்திர வேண்டியிருக்கிறது; அது மற்ற வயக்திகளிலும் காணப்படுகிறது, யெனகிறீயோ, ஆமாம் காணப்படுகிறது. அதை இவ்வே செய்ய வாராவ முடியும் அதையும் இனைய வேண்டியதை இனையும இனையவேண்டியதை" என்று இது நமக்கு பதகமே யொழிய ஸாதகமென்று எனபதைக்கூட சிறிது பணராமல் எழுதுகிற மேதானி இவ்வுலகில் ஒருவனையனே ஒரு, தென்குணவாய உக்தியில பாரா அளாமலுண்டமிருப்பதற்கு எதுவும் அதை வதார்க்கவும் நானே ஒருவனையனே ஒரு அதிகாரி

(*கசவாசார) தீர பரபரளிகர், இவ்வளவு ராஸிக்யம் உபக்துள்ளதென்று இருவரையில் அறியேன, நான முழுவதும் உண்டு முறக்கமம் மற்றது மமமே"டு பரிஸலும் சலியிலே ஒரு வதாஜாதன தனையே பண்டிதனென்று பிரசுரப்படுத்திக்கொண்டிருந்தான் அவனை நோக்கி 'அப்பா' உளவெப்பலும் ஒன்று மரியாத மடனெனகிறீர்களே, நீ பண்டிதனெனகிறீயே, என்ன சங்கதி? என்று கேட்டார்கள் அமாம், உலகமெல்லாம் சொல்லி வருவதும் சரி, நான் சொல்லுவதும் சரி, இரண்டுக்கும் ஒரு விதராத மிலேயே' என ஈனும். இப்படியுள்ள ஒரு உமமுடைய வாக்யாரத்தம் 'மானமும வெட்கமும் மானமேறிப்போய விட்டால்..'' எனகிற செய்யுள் தான தீனவுக்கு வருகிறது நம்முடைய பேச்சு நிறகட்டும். இதோ இருவர் பேசிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், இதைக்கொஞ்சம் கேட்போம் நீரும் வாரும். (என்று சொல்லி இருவரும் எழுந்து போய் கேட்கிறார்கள்.)

— மாதவ, சாருககம் ஆஸம்ஞ்ரஸக கடுக்கைக்கம் ஸம்பாஸுனை —

மாதவாசார் அஸம்ஞ்ரஸக கடுக்கையே' தனிபாத்தரங்களிற பிறந்தவர்கய உபதிபத்தககையே மம பரிபாயத்தையே மற்றும் வேதாந்த நாலமேயும் ஆங்கிலத்தில் மொழிபெயர்த்திருக்கிறார்கள்; அனைக விவாசங்கலையும் செய்திருக்கிறார்கள் அவர்கள் எவ்விதமான பிளரயும் காண முடியவில்லை யென்று நட்பவர்கள் அச்சிரம படுகிறார்கள் அவர்களுடைய மேதையை மிக மிக மெசுககிறார்கள். இதை நம்பித்திலேயே பிறந்தும் ஒழிவுமியாமல் ஒன்றிலும் நுஜுவான நான மிலுறிக் கே வயக்திகாணலுந் தனகியெனது ஸஜாதியர்களைடு விஜாதியர்களைடு வாதியை எவ்வாறு எதிர்த்து எதிர்த்து எதுகுது இது பரிபலப்படுகியா? பாவமீரம்வெல்லும் உதகாபீமாயனையும் எகசாஸ்தர மே யொழிய தனித்தனி சாஸகா மனமென்று வாத விவாதங்கள் மலுப்பாஜனர்களிடையே நிகழுவதுண்டு; விவாதப்படுகிறவர்கள் உண்மையில் சிறந்த படிப்பாளிகள் முறையே கேட்டவர்கள்

அவர்களுக்கு விவாத யோக்யதைவுண்டு. பல்லாண்டு கூட தெரியாத உனக்கு திருப்பலலாண்டென்றும் திருத்தெடுததாண்டகமென்றும் வாயால் வயவஹரிக்கவும் யோக்யதை யில்லாதிருக்க இந்நில நிபுதந்து வாதிப்பதும் உனக்குச்சிலா விடை கூறவருவதும் விசித்திரமாகவனதே இருக்கிறது. அஜ்ஞானங்களில் ஸ்வாஜ்ஞான அஜ்ஞான மென்பதைத் தடையாகச் சொல்லுகிறார்கள். அதை உன்னிடத்தில் தான காணகிறோமப்பா' எனவா? நான் சொல்லுகிறது எப்படி?

(அஸ்மந்ஜஸம்) ஸ்வாஜ்ஞானதாஜ்ஞான மென்றால் தன்னுடைய அஜ்ஞானத்தைத் தான தெரிந்து கொள்ளாமை யென்றுதானே அர்த்தம். இதில் என்ன ஆச்சரியம்! தனனை அஜ்ஞானென்று எவ்வளவு சொல்லிக்கொள்ளவது? நினைக்கத்தான நினைப்பவர் பெரியவொரு ஆசாரியா அஜ்ஞானநாம அஹம் அக்ரணீ அத சமாம் மந்த்ய பஞ்சம பண்டிதம்' என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார் எனனுடைய அஜ்ஞானத்தை உலகமெல்லாம் தெரிந்து கொண்டிருப்பது வாஸ்தவம். நான் எப்படி தெரிந்துகொள்ள முடியும்? உன்னிடத்தில் தெரிந்து கொள்ளாமலுமில்லை. அவரவர்கள் அலகியலகிக காட்டுமபோது எப்படியையா தெரிந்துகொள்ளாமலிருக்க முடியும்? விளக்கின ஒளி நாயுறுழை பரந்திருக்கிறது; ஆனாலும் அதன கீழ் இருந்தானே. பிரம்மத்தில இருப்பதை நாம் பாரகமின்றும், நம்முடிக் இருப்பதை நாம் பார்க்க முடிகிறதோ! மாதவாசார் அப்பா! வெந்தேஜாராகப் பேசுகிறாயே. உளக்கு அஸ்மந்ஜஸகருக்கையென்று யார் பெயர் வைத்தது? உன்னைப்போன்ற ஸ்மந்ஜஸவாதி உலகில் கிடைப்பாதே

(அஸ்மந்ஜஸம்) எனனை அஸ்மந்ஜஸகருக்கையென்பவர்கள் நான் அஸ்மந்ஜஸமாகப் பேசுவான என்கிற கருத்தைக் கொண்டால்; ஆசார்யஸ்திகதிகளை அஸ்மந்ஜஸமென்று நிதாநிப்பாயமாகத் துணிந்தொழிது. ஸ்வாநாநைநவனையென்கிற கருத்தினாலென்று தெரிந்துகொள்ளும். அதுகிடக்கடும் இத்தோபாரும் பாரிஜாதபுஷ்பத்தின அடடையில— 'நம்பிகைகத் தோஹம் செயது வண்ணமாடங்கள் முதலான பெரியாழ்வார திருமொழிகுத்ததானே வஞ்சனையாய் எழ்திய உரையைப் பெரிய பரகாலஸ்வாமி ஸந்தித்தகராகக் காட்டி உடனே கையும களவுமாகப் பிடிப்பட்டது' எனவொழிந்த உன்னை விவரித்திருப்பதாகாரும்

(மாதவாசார) பார்த்தேனையா பார்த்தேன்; நன்றாகப் பார்த்தேன். ஏமாந்த சோணகியைப் பார்த்துச் சிவக நெண்புத்தன தீர இவரு முகங்கயமாள் விஷயம் மடம் தனபெருமைகரு ஆஸாபடத் பதி யயிரகணாகதான் பணநுதர செலவு செயது பெரியாழ்வார திருமொழி ஸ்வகத்யவாழம் பெருமான திருமொழி ஸ்வாதிகியான மும் மறுமும் பலவித கத்யவாங்கனும் அசகப்போட்டு வைத்துக் கொண்டு நானேத நம் பாரித்தோஷிகபதானம் பண்ணிக் கொண்டு இருக்கிறது உன் வயிறுதெரிச்சல் தோ நியெழுந்திருக்கையுங் களவுமாகப் பிடிபட்டு, எனவா சி என்னவளவு' எனவொழி? கொஞ்சம் விளக்கச் சொல்லு மார்க்கீபம்

(அஸ்மந்ஜஸம்) அந்தமடஸ்வாமி நடந்த கதையொன்றைச் சொல்லி இருக்கிறா அநாவது நாமாதவாசார துணிததில் ஆஸ்தானடனா குராயிருக்காராம் அவர்க்கு எந்தகானம் ஏற்படவில்லையாம் உபபிஷேகத்தையான

பிறகு ஒரு விவாஹம் செய்து கொண்டாராம். இருவருஷம் வெளிநாடு செல்ல நேர்ந்ததாமவர்க்கு. அப்போது நாராயணனென்கிற பாம்சாரியை க்ருஹத்திற் கும் க்ருஹினிக்கும் காவலாக வைத்துவிட்டுப் போய்விட்டாராம். ஸீமந்த கல் யாணம் ப்ராப்தமாகியிருக்கிறதென்று அடுத்த ஆண்டில் கடிதம்போச்சுதாம். புறப் பட்டு வந்து ஸீமந்தகல்யாணம் நடத்திவிட்டார் மூக்கில் பிழிந்துவிட்டார் பிறகு புருஷப்பாஷ்ட பிறந்து வளர்கின்றது. அப்பயுர்த்தியன்று குழந்தையையெடுத்துக் கொண்டு ஸ்வாமியை ஸேஷிக்க வந்தார். ஸ்வாமி குழந்தையின் முகத்தை நாலா நாழிகை பார்த்து “என்னேனா! குழந்தை நம்ம நாராயணன் சாயலாயிருக்கிறதே” என்றார் அதற்கு தாமோதராசார்—“ஸ்வாமி! நான் இரண்டொருவருஷம் வெளிஸஞ்சாரம்போக நேர்ந்தது; அப்போது நாராயணனைத்தான் காவல்வைத் துப் போனேன். இவன் என்னபண்ணிவிட்டானோ தெரியவில்லை. நான் இரண்டு ஸம்வத்ஸரம் வெளியூர்களில் இருந்துவிட்டபடியால் ஒன்றும் கவனிக்க முடிய வில்லை. ஸீமந்த மணியில் நான்தான் உட்கார்த்தேன். அப்போது அவன் ஊரி லேயேயில்லை; ஸ்வாமிக்கு ஸந்தேஹமாயிருந்தால் அவனைக் கேட்டுப் பார்க்க— என்றார் தாமோதராசார். ஸரி. போய்வாரும் என்று சொல்லி குழந்தைக்கு ஒரு மகாகண்டியும் நாராயணனுக்கு ஒரு தகடியும் அளித்து அனுப்பிவிட்டார் ஸ்வாமி.

(மாதவாசார) ஸ்ரீஸ்வாமி அதை என்னிடத்திலும் ஸாதிச்சாச்சது. அங்க ளையுங்களவுமாகப் பிடிபட்டதுபோல இங்கும் பிடிபட்டதாகச் சொல்லுகிறாய் போலும். விஷயம் புரிந்துகொண்டேன். ஸரி. அடுத்தவிஷயம் ஏதாவது சொல்லவிருக்கிறாயோ? ஏதேனும் சொல்லவேண்டியதுண்டோ?

(அஸ்மஞ்ஜஸம்) இல்லாமலென்ன? எத்தவிஷயம் சொன்னாலும் பங்க மாகவே முடிகிறது. உத்தாராமசரிதத்தில் “துக்கஸம்வேதநாயைவ ராமே ஸாதந்யமாஹரிதம்” என்று இராமன் சொல்லுவதாக பவபூதி வைத்துப் பேசி யுள்ளார்; என்னிஷயத்தில்தான் அது ஸத்யமாயிருக்கிறது. ஆனாலும் சொல்ல வேண்டியதையெல்லாம் சொல்லித் தொலைக்கிறேன். என்னுடைய துர்க்கந்த குஸுமத்தின் முடிவில் ராமா நுஜாபாதாத்தின் பங்கத்தைப் புதுப்பித்துக்கொள்ள “காலஅட்டவணை” என்று ஒன்று போட்டிருக்கிறேன் அதில் என்ன எழுதி யிருக்கிறேனென்றால் “கண்டாவ நரஸிம்ஹாஜ ஒடையார் என்ற அரசன் ஆண்ட காலம் கி. பி. 1704—1714. இவ்வாசனிடம் திருநாராயணபுரத்தில் ஸன்னிதிகில் ராமா நுஜாபாதாம் அநுஸந்திக்கக்கூடாதென்ற வியவஹாரம் விசாரணைக்கு வந்தது; இவன் ராஜ ஒடையார் காலம்முதல் என் தகப்பனார் காலம் வரையில் அநுஸந்திக்கப்பட்டுவந்த அந்த கலோகத்தின் அநுஸந்தானத்தை இப்போது நிறுத்தக்கூடாதென்று தீர்ப்புக் கூறினான்” என்றெழுதியிருக்கிறேன். இதனால் ராமா நுஜாபாதாத்திற்கு எங்கும் பங்கமேயென்கிற வாதம் தலைமடிந்து விட்டதல்லவா? ஆலோசித்துச் சொல்லும்.

(மாதவாசார) பாணார் பாவஞ்சாசார் சொல்லிக்கொண்டிருந்தார்— “என் தாயாரை ஸர்வதா ஸ்வதா ஸ்வையினியென்று பல பேர்கள் பறைசாற்றிக் கொண்டிருந்தார்கள்; அவள் அறுபதாவது வயதிலிருந்து பரமபதிவ்ரதை யென்பதை ராஜஸ்தானத்தில் குஜுப்படுத்திவிட்டேன்; அதனால் (ஸ்ர்வதா

ஸ்வைரினி) என்று சொல்லிக் கொண்டிருந்தவர்கள் பங்கமடைந்து போய் விட்டார்கள்" என்று. அடாமுதேவீ! நீயெழுதியிருப்பதனால் என்ன சிலாசாஸனம் ஏற்படுகிறது தெரியுமா? இந்த நூதனபாத்திரத்தனியனைப் புதிதாகச் சொல்ல ஆரம்பித்தார்களென்பதும், அதன் மேல் விவாதமும் விவகாரமும் ஏற்பட்டதென்பதுமே சிலாசாசனமாகிறது. மாத்தின் நுனியிலிருந்துகொண்டு அடிமரத்தை வெட்டிக்கொண்டிருந்த மேதாவியின் கதையையேயன்றே நினைவூட்டுகிறாய்.

(அஸ்மஞ்ஜஸம்) அந்த கதை வாஸ்தவந்தான். இங்கு அப்படியென்ன? அதை நானே மிகமிக விளக்கமாகச் சொல்லுகிறேன். திரு நாராயணபுரத்தில் ஸ்ரீசைலேசத்தனியனைச் சொல்லிக்கொண்டிருந்த தென்கலையார்கள் வடகலையார் மேல் கம்பனைண்டு கொடுத்தார்கள். என்னவென்று கம்பனைண்டு? இந்த வடகலையார் எங்களுடைய புராதனமிராகுக்கு விரோதமாக ஒரு வடகலை மந்திரத்தைச் சொல்ல ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். இதை நீங்கள் தடுக்கவேண்டும் என்று பிராது. மேல் சங்கதியிருக்கட்டும் இந்த பிரதினில் என்ன ஏற்பட்டது? ஸ்ரீசைலேசத்தனியனானுஸந்தானம் நடந்து கொண்டிருந்ததென்றும், தீபுபாத்ரம் சொல்ல நூதனமாக ஆரம்பித்து கலஹத்தையுண்டு பண்ணுகிறார்கள் என்று முறையிட்டிக் கொண்டதாகவும் ஏற்பட்டது. மூலையுள்ளவர்கள் இங்கு எப்படியெழுதியிருக்கவேண்டுமென்றால் வடகலையார்களை வாதியாக வைத்தும் தென்கலையார்களைப் ப்ரதிவாதியாக வைத்தும் "நாங்கள் ஆயிரம்வருஷகாலமாகச் சொல்லிவருகிற ராமாநுஜாபாத்திரத்திற்குப் போட்டியாகத் தென்கலையார்கள் புதிதாக ஸ்ரீசைலேசபாத்திரம் சொல்ல ஆரம்பித்திருக்கிறார்கள். ப்ரபு இதைத் தடுக்கவேணும்" என்று வடகலையார்கள் கேட்டுக்கொண்டதாகவும், அதற்குமேல் ஓடயார் தென்கலையார்களைத் தடுத்தும் தண்டித்தும் அவர்களைவிலக்கிவிட்டதாகவும் எழுதியிருக்கவேண்டும். அப்படியில்லை. இந்த ராமாபாத்ரத் தொல்லை தென்னாடுகளில் ஆரம்பமாவதற்கு முன்னே முதன்முதலாகத் திருநாராயணபுரத்தில் ஆரம்பமாயிற்றென்கிற உண்மை வெளிவந்தது.

(மாதவாசார்) அந்த ஓடயார் என்ன உத்தரவு போட்டிருக்கிறான்? தன் மதிப்புக்கு உரிய பரகாலஜியர் சொல்லிக்கொடுத்தபடி "யார்சொல்லுவது புதிசை, யார் சொல்லுவது பழசை அது எனக்குத் தெரியாது; கோவிலில் யார் எது வேணுமானாலும் சொல்லிக்கொள்ளலாம். எனதையும் நான் தடுக்கமுடியாது கோவிலில் சண்டைபோடுகிறவர்களைச் சுட்டுவிடும்படி நான் கட்டளைவிடுவேன்" என்று சொல்லி முடித்தார் ஓடயார்.

(அஸ்மஞ்ஜஸம்) விஷயம் இப்படித்தான். எப்படியானாலும் "ராமாபாத்ரத்திற்கு எங்கும் பாதுகாஸஹஸ்ரபஹுமானந்தான்" என்ற வார்த்தை திருநாராயணபுரம் வரையில் பொய்யாகத்தானே ஆய்விட்டது. இதனால் என்னுடையவாதம் வெற்றிபெற்றுவிட்டதல்லவா? இங்கு முக்கியமான விஷயம் இரண்டு; (1) ஓடயாருக்கு உபாயம் சொல்லிக்கொடுத்த பரகாலஸ்வாமி "ராமாபாத்ரம் தவிர வேறுபாத்ரம் சொல்லக்கூடாதென்று கடுமையாகக் கட்டளையிட்டிடு" என்று சொல்லிக் கொடாமற்போனது ஒரு அசட்டுத்தனம். (2) திருநாராயணபுரத்து வடகலையார்கள் "எங்களுக்கு இடைஞ்சலாகத் தென்கலையார் வேறுபாத்திரம் சொல்லுவதைத் தடைசெய்யவேணும்" என்று கோரவில்லை.

ஸ்வாமிக்கு ஓடயாரிடம் உபாயம் சொல்லிக்கொடுக்கத் தெரியாமல் போயிற்று, வடகலையாருக்கும் அர்ஜிகொடுக்கத் தோன்றாமல் போயிற்று.

(மாதவாசார்) என்னேவிட நீ விஷயத்தை நன்கு தெரிந்துகொண்டிருக்கிறாயே. நல்ல மேதாவிதான் நீ. (அஸமஞ்ஜஸம்) அதிலென்ன ஸந்தேஹம்? அநாதிகாலமாக ராமாபாத்ரந்தான் நடந்து வருகிறதென்று கண்மீரவ ஓடயார் தெரிந்து கொண்டிருந்ததும் சொன்னதும் உண்மையாயிருந்தால் திருநாராயணன் ஸன்னிதியில் வேறு தனியன் சொல்லக்கூடாதென்கிற கட்டளையன்றோ பிறந்திருக்கவேணும். அக்கட்டளை ஏன்பிறந்திருக்கவில்லை? என்று கேட்டால் இந்த அஜாமோளங்கள் விழிக்கவேண்டியதுதானே. மேலும் கோவில்களில் யார் என்ன சொல்லுகிறார்களென்று ஓடயார் தெரிந்து கொள்ளப் பரஸக்தி லேசமும் கிடையாது ஓடயார்கள் கோவிலுக்கு வருவதும் கதாசித்; வந்தாலும், யார் என்ன சொல்லுகிறார் என்று கவனிக்கப் பரஸக்தியே கிடையாது. கவனித்தாலும் அவர்களுக்கு ஒரிழவும் தெரியாது. பாஷையோ வேறு.

(மாதவாசார் தென்னாடுகளில் பாத்ரவ்யவஹாரங்கள் நியாயஸ்தானங்களிற் சென்று பரிஷ்காரம் பெற்றிருக்கிறதல்லவா? அது எப்படி? வெள்ளைக்காரன், கிறிஸ்துவன், யவனன், ஸ்மார்த்தமாத்வர்கள், நாயுடு முதலியார்கள். இப்படி பல ஜாதிக் காரர்கள் பாத்ரத் தீர்ப்புகள் சொல்லியிருக்கிறார்களே, அவர்கள் எப்படி கவனிக்க முடிந்தது? (அஸமஞ்ஜஸம்.) நியாயாதிகாரிகள் ஸாஷிவிசாரணைகள் செய்தன்றோ உண்மையையறித்து தீர்ப்புகள் சொல்லுகிறார்கள்; ஓடயார் ஸாஷிவிசாரணை செய்தாளுள்ளன? 'வாத்யார் சொன்னபடி தர்ப்பயாமி' என்கிறுப் போலே ராமாபாத்ரஸ்ருஷ்டபண்ணின யதி தான் சொல்லிக் கொடுத்தபடியே யன்றோ சொல்லியிருக்கிறான். அவன் எந்தபாத்ரத்தைக் கண்டான்? இது பரிசுத்தபாத்ரம். இது பொனைக்கலப்பாத்ரம் என்று நம்மீடுகளில் நடையாடுகிறவர்களுக்கே தெரியாத போது கன்னடியனுக்கு எப்படியையா தெரியும்?

(மாதவாசார்) அப்பா அஸமஞ்ஜஸம்! நீ என்ன, பித்தனா பேயனா? இரண்டு பக்கமும் பேசுகிறதே உன்வாய்? ஸப்தபங்கீகாரணைக் கேள்விப்பட்டிருக்கிறேன்; நீ அவன் தானா என்ன?

(அஸமஞ்ஜஸம்) இல்லை மாமா! அத்வைதிகள் பாசிபாஷிகதாச வ்யாவஹாரிக தாச என்று இரண்டு சொல்லுகிறார்களே, அவர்களும் ஸப்தபங்கீகாரர்களா என்ன? வீம்புக்கு வேட்டையாடுவதுமுண்டு, உண்மையை வெளியிடுவதுமுண்டு. ஒன்றே ஒன்று சொல்லுகிறேன். இதை ஆராய்ந்து பாரும். தேவாஸுரஸ்ரத்தை உலகமறிந்தது; எந்த புராணத்தையெடுத்தாலும் பகவானிடம் சென்று முறையிட்டுக் கொள்பவர்கள் தேவர்களே யொழிய, அரக்கரோ அசுரரோ சென்று முறையிட்டுக்கொண்டதாக ஒரு புராணங்கண்டதுண்டோ?

(மாதவாசார்) இது நீ கண்டுபிடித்த அபூர்வவிஷயமா என்ன? தேள் கொட்டிற்று, பாம்புகடித்தது என்று சொல்லிக்கொண்டு மனிதர்கள் மருத்துவரிடம் ஓடுகிறார்களேயொழிய கடிக்கிற தேளும் பாம்புமா ஓடுகிறது? இது கிடக்கட்டும். நீ தானான தன்மையை விட்டுவிட்டுப் பேசுவதில் கவையிலலை. நம்மாழ்

வார் "நீயாய் நீ நின்றவாறு" என்கிறாரே; அப்படி நீ நீயாகவே யிருந்து பேசுவதில் தான் ரஸமுள்ளது. ஆனபடியால் அப்படி பேசு.

(அஸமஞ்ஜஸம்) இப்போது நீர் பேசினதில் தேள் பாம்புகளின் ப்ரஸ்தாவம் வந்தபடியால் அதிலிருந்து நினைவுக்கு வந்ததைச் சொல்லுகிறேன். இதை உளக்கமாகக் கேளும். தம்முடைய வீடுகளில் பல்லி யெனகிற பிராணியும் உண்டாகிறது. தேள் என்கிற பிராணியும் உண்டாகிறது. பல்லியானது எங்கும் தாராளமாகத் திரிந்துகொண்டிருக்கிறது; தேள், பாம்பு, நண்டுதடுக்கா முதலான ஜந்துக்கள் அதிகமாகத் தலைகாட்டாமல் மறைந்துகொண்டும் ஒளிந்துகொண்டுமே காலங்கழிக்கிறபடியைக் காண்கிறோம். இதற்கு என்ன காரணம்? உயக்குத் தெரிந்திருக்கிறதா? எனக்குச் சொல்லுமீரா? *நஞ்சடைமை தானறிந்து நாகங்கரந்து உறையும்* என்று கேட்டிருக்கிறேன். நாகமென்பது பாம்பு; அதனால் விஷப்பூச்சிகளெல்லாம் உபலக்ஷணவிதயா கிரஹிக்கப்படும்போதும்; தேள் பாம்புகள்தம்மிடத்தில் விஷமிருப்பது தெரிந்துகொண்டிருப்பதனால் மறைந்தே காலங் கழிப்பதாகத் தெரிகிறது. இதை நீர் சொல்லாமலே தெரிந்துகொண்டுதானிருக்கிறேன். அப்படி யிருக்க, மறைந்தே காலங்கழிக்கிற அந்த ஜந்துக்களும் மாண்டொழிந்து போகின்றனவே, அதற்கு என்ன காரணம்? என்பதுதான் ஜிஜ்ஞாஸை.

(மாத்ருவாகாரீ) நீ பதில் தெரிந்துகொள்ளாமல் கேட்கிற கேள்வியோ இது? உண்மையில் உனக்குக் காரணம் தெரியாதா? தெரிந்தே கேட்டாலும் நான் விடை கூறித்தானே யாகவேண்டும். விதி யென்பது தனிப்பட்டது. "நான் கதையெல்லாம் பூட்டிக்கொண்டு ஒரு சிறிய ரூபில் முட்டாக்கு போட்டுக்கொண்டு கிடந்துவிட்டால் என்னை யமன் எப்படி பிடிக்கிறான் பார்ப்போம்" என்றனும் ஒரு முட்டாள் பயல். 'விதி மாண்டால் விரியங்கத்திரி' என்று கேள்விப்பட்டிருப்பாயே நீ. விதி மாளுங்காலமென்று ஒன்றுண்டப்பா! அந்த காலம் வந்தால் உள்ளே ஒளிந்துகிடக்கிற ஜந்து தானாகவே வெளியில் ஒடிவந்து தலைகாட்டித் தடியடிபட்டுத் தொலைந்துபோகிறது. இது ஒரு அபூர்வமான விஷயமா? இப்போது நடக்கிற பேச்சுக்களில் இதை எதற்காக எடுத்துக்கொண்டாய்ப்பா!

(அஸமஞ்ஜஸம்) வீண்பேச்சா இது? அதோபாகும்; அந்த கம்பத்தில் சாய்ந்துகொண்டு தலையைத் தொங்கவிட்டு அழுக்கிற தாதாவைப்பாகும். அது என்றைக்கோ எதையோ எழுதி மறைத்து மறைத்து முடிமுடி வைத்துக்கொண்டிருத்ததாம். தன்னருகே வருகிறவர்களுக்குமட்டும் ஏகாந்தமாக வாசித்துக் காட்டிக்கொண்டு டக்கு டமாடத்தில் காலங்கழித்துவந்ததாம். விதி மாண்டால் விரியங்கத்திரி யென்று சொன்னீரே. அப்படி விதி மாளுங்காலம் குறுகிவிடவே அது வெளிப்பட்டுவிட்டதாம்! நகுலத்தின் வாய்ப்பட்ட நாகம் படுகிறபாகும், நாகத்தின் வாய்ப்பட்ட தவளைபடுகிறபாகும் படுகிறதாம். எடுகளைத் திருப்பித் திருப்பிப் பார்க்கிறதாம். சிரிப்பும் அழுகையும் சேர்ந்து வருகிறதாம். ஸத்தியாகாலமாய்விட்டது; இன்று சென்று தானைக்கு மறுபடியும் சேருவோம். பேசுவோம்.

(தொடரும்.)